

تحلیل محتوای بسته‌های آموزشی پیشگیری از اعتیاد سازمان بهزیستی

نقی زوار^۱، رامین حبیبی کلیر^۲، مریم حسنوند^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۰۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۰۶/۲۷

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف تحلیل محتوای بسته‌های آموزشی پیشگیری از اعتیاد سازمان بهزیستی براساس مؤلفه‌های پیشگیری از اعتیاد انجام شده است. **روش:** روش پژوهش کیفی از نوع تحلیل محتوا و بر اساس مدل آنتropی شانون انجام گرفته است. جامعه آماری شامل بسته‌های آموزشی مرتبط با پیشگیری از اعتیاد سازمان بهزیستی، و نمونه بررسی، بسته آموزشی پیشگیری از سوءصرف مواد، مهارت‌های زندگی (۱) و مهارت‌های زندگی (۲) بود. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد که در محتوای بسته آموزشی پیشگیری از اعتیاد، بیشترین توجه به مؤلفه‌های خودآگاهی و همدلی سپس به مؤلفه تصمیم‌گیری و حل مساله و کمترین توجه به ترتیب به ارتباطات مؤثر، تفکر خلاق و انتقادی، آموزش مواد، مقابله با استرس شده است. در کتاب مهارت‌های زندگی (۱) بیشترین توجه به مؤلفه تصمیم‌گیری و حل مساله و ارتباط مؤثر و آموزش مواد و کمترین توجه به مؤلفه مقابله با استرس، هیجان، و تفکر خلاق و انتقادی و خودآگاهی و همدلی شده است. در کتاب مهارت‌های زندگی (۲) بیشترین توجه، به مؤلفه تصمیم‌گیری و حل مساله، خودآگاهی و همدلی و ارتباط مؤثر و کمترین توجه به مؤلفه تفکر خلاق و انتقادی، آموزش درباره مواد و مقابله با استرس و هیجان شده است. **نتیجه‌گیری:** با توجه به این که به برخی از مؤلفه‌های پیشگیری از اعتیاد توجه چندانی نشده، لذا لحاظ کردن آن‌ها در بسته‌های آموزشی، کمک مؤثری به ارتقاء دانش جامعه‌ی هدف خواهد داشت.

کلید واژه‌ها: پیشگیری از اعتیاد، پیشگیری اولیه، تحلیل محتوا، سازمان بهزیستی

۱. نویسنده مسئول: دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران. پست الکترونیک: zavar@azaruniv.ac.ir

۲. استادیار گروه علوم تربیتی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

۳. کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، تبریز، ایران.

مقدمه

اعتیاد یکی از بزرگترین معضلات جوامع بشری است که نه تنها موجب بروز مشکلاتی بر جنبه‌های مختلف سلامت جسمی بوده، تبعات اجتماعی متعددی را نیز برای مصرف کننده و اطرافیان او سبب می‌شود (موال و کوب^۱؛ مک لیلان، چالک، و بارتلت^۲. ۲۰۰۷). لذا رابطه اعتیاد با مسائل اجتماعی، ارتباطی دو جانبه است. از یک سو اعتیاد، جامعه را به رکود و انحطاط می‌کشاند و از سوی دیگر پدیده‌ای است که ریشه در مسائل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، و تربیتی جامعه دارد (محبوبی منش، ۱۳۸۲). در سال‌های اخیر، جهان با آمارهای تکان دهنده‌ای از شیوع سوء‌صرف مواد، عموماً در سطح جامعه و خصوصاً در جمعیت جوان و نوجوان، مواجه است. به خاطر نگرانی‌های دیرپا در مورد آثار زیان‌بار دارویی، اجتماعی، قانونی، بهداشتی و اقتصادی ناشی از سوء‌صرف مواد، ما اکنون شاهد فوریتی تازه برای گسترش هر چه بیشتر و بهتر راهبردهای پیشگیرانه در مورد اعتیاد هستیم (umarri، پاشا شریفی، هاشمیان، و میرزمانی، ۱۳۹۰).

۴۶

46

با گذشت سال‌ها ثابت شده که مؤثرترین و جدیدترین شیوه‌های درمانی اعتیاد با میزان بالای عود همراه خواهد بود، زیرا محیط بیماری‌زا، هر پیشرفته را که در درمان آن‌ها حاصل شود، تحلیل می‌برد. محیطی که داروها و مواد در آن به راحتی قابل دسترسی است و شبکه اجتماعی دوستانی که حمایت کننده و تداوم بخش سوء‌صرف مواد هستند در آن حضور دارند. بنابراین، پیشگیری چاره‌ای منطقی برای ایمن‌سازی روانی و جسمانی ارائه می‌دهد. فرض بنیادی راهبردهای پیشگیرانه این است که پیشگیری از سوء‌صرف مواد راحت‌تر، کم‌هزینه‌تر و مؤثرتر از درمان است (یونسی و محمدی، ۱۳۸۵). با توجه به هزینه‌ها و آسیب‌های فردی، اجتماعی و اقتصادی سوء‌صرف مواد، لازم است از درمان‌های مقررین به صرفه‌تر و پیشگیری اولیه استفاده شود. با عنایت به بررسی‌های انجام یافته، در حال حاضر مهم‌ترین مداخلات برای اختلالات سوء‌صرف مواد، مداخلات دارویی، روان‌شناختی و اجتماعی است (مک کی^۳. ۲۰۰۷). با این وجود در سال‌های اخیر،

سال دهم، شماره ۹، پیاپی ۳۹، Vol. 10, No. 39, Autumn 2016

1 . Moal, & Koob

3 . Mc Kay

2 . Mc Lellan, Chalk, & Bartlett

رویکردها و فنون متفاوتی برای درمان سوءصرف مواد و جلوگیری از عود مجدد آن مورد توجه قرار گرفته‌اند که یکی از مهم‌ترین آن‌ها، اثربخشی آموزش‌های مهارت‌های زندگی بر پیشگیری از اعتیاد بوده است. از طریق آموزش‌های مهارت‌های زندگی، فرد می‌تواند ضمن برقراری روابط سالم و دوستانه با همسالان و سایر افراد، خود را نیز در جمع مطرح کرده و نیاز به احترام را برآورده سازد (هربرت^۱ و همکاران، ۲۰۰۵، کوپلوبویچ، لیبرمن و زارت^۲، ۲۰۰۶). در طی پنجاه سالی که از طرح اولین برنامه‌های پیشگیری می‌گذرد، برنامه‌ها و راهبردهای متنوعی برای پیشگیری از سوءصرف مواد مخدر معرفی و به کار گرفته شده است (بوتین، گریفین و ویلیامز^۳، ۲۰۰۱). یکی از شیوه‌های مؤثر پیشگیری از اعتیاد، آگاه‌کردن گروه‌های مختلف مردم از خطرات و مضرات مصرف مواد است. اگر هر فرد از تأثیر نامطلوب مصرف مواد بر سلامت جسمانی- روانی و کار کرد شغلی خود و خانواده‌اش مطلع باشد و آن را باور کند، کمتر ممکن است به این کار دست بزند. از سوی دیگر، علت اعتیاد بعضی از افراد، ناتوانی آنان در رویارویی با سختی‌ها و مشکلات زندگی است. ناآشنایی با روش‌های مقابله‌ای مناسب موجب شکنندگی و در نتیجه پناه بردن آن‌ها به اعتیاد می‌شود. بنابراین آموزش برخی مهارت‌ها موجب افزایش قدرت دفاعی افراد در برابر گرایش آن‌ها به اعتیاد می‌شود. ریکسون و اروین (۱۹۹۹) معتقدند پیشگیری و آگاه‌سازی مبتنی بر تغییر نگرش و افزایش دانش و آگاهی آحاد جامعه از مضرات و خطرات این مواد و همچنین بهبود توانمندی‌های روان‌شناختی افراد بسیار اثربخش می‌باشد (امینی، رستمی، و خدادانده‌لو، ۱۳۹۰).

عدم آشنایی جوانان با مهارت‌های اساسی زندگی به عنوان یکی از عوامل مؤثر در گرایش افراد به سوءصرف مواد می‌باشد (بوتین، گریفین، دیاز، و فیل ویلیامز^۴، ۲۰۰۴). بنابراین تمرکز برنامه‌های پیشگیری در سال‌های اخیر بر آموزش مهارت‌ها بوده است. مطالعات بسیار متنوعی در خصوص تأثیر مداخله‌های روان‌شناختی و از جمله آموزش‌هایی به قصد پیشگیری و کاهش گرایش به سمت مصرف مواد مخدر انجام شده است. به عنوان مثال،

1 . Herbert

2 . Kopelowicz, Liberman, & Zarate

3 . Botvin, griffin, & Williams

4 . Botvin, Griffin, Diaz, & Fill-Williams

بررسی تحلیل محتوای برنامه‌های پیشگیری مدارس در زمینه اطلاع‌رسانی درباره عواقب زیست‌شناختی و رفتاری مواد مخدر (بروکنر^۱ و همکاران، ۲۰۱۴)؛ بررسی اثربخشی برنامه‌های پیشگیری از اعتیاد مبتنی بر مدرسه درخصوص مهارت‌های عمومی اجتماعی و مهارت‌های عاطفی (آریزا^۲ و همکاران، ۲۰۱۳)؛ یکپارچه‌سازی مهارت‌های زندگی در برنامه‌های پیشگیری از مواد مخدر در زمینه بهبود بیشتر در نگرش، هنجار ذهنی، کنترل رفتاری در ک شده، و مهارت زندگی (هوانگ^۳ و همکاران، ۲۰۱۲)؛ بررسی نگرش دانش‌آموزان دبیرستانی نسبت به مواد مخدر درخصوص اطلاع‌رسانی درباره مواد مخدر (تاہیری، گاشی، لس‌مجلی، و موجا^۴، ۲۰۱۲)؛ ارائه برنامه‌های مختلف آموزشی مبتنی بر آگاه‌سازی درخصوص زیان ناشی از مصرف مواد (یونسی و محمدی، ۱۳۸۵؛ کوییج پرس^۵، ۲۰۰۲)؛ آموزش‌های مبتنی بر الگوی نفوذ اجتماعی در زمینه مقابله با فشار همسالان و هنجار نبودن مصرف مواد مخدر (دیشیون، کاواناک، اسکنیگر، نلسون و کافمن^۶، ۲۰۰۲)؛ تغییر نگرش، ابراز وجود و ایمن‌سازی (قربانی و فاتحی‌زاده، ۱۳۸۳؛ کارول، ۲۰۰۰)؛ آموزش مهارت‌های زندگی (طارمیان و مهریار، ۱۳۶۸؛ اسپیث و یچهولد، راینر و واینسنر^۷، ۲۰۱۰)؛ الگوی یکپارچه نفوذ اجتماعی - افزایش توانایی (یانگ، لیو، زینگ، بی، جی، و زینگ^۸، ۲۰۰۸) به مرحله اجرا درآمده است. همچنین ماتسوموتو، چیبا، ایمامورا، کوبایاسکی، و وادا^۹ (۲۰۱۱)، در بررسی اثر احتمالی مداخله با استفاده از کتاب خودآموزش‌گری در معتادان به مواد مخدر به این نتیجه رسیدند که استفاده از کتاب کار باعث افزایش آگاهی آن‌ها از مشکلات ناشی از وابستگی به مواد شده و انگیزه برای به دست آوردن درمان به طور معناداری متفاوت است.

تحقیقات متعددی نشان داده که آموزش مهارت‌های زندگی در تغییر نگرش و بالا رفتن آگاهی افراد نسبت به عوارض سوء‌صرف مواد مؤثر است (طارمیان، ماهجویی، خادمی

- 1 . Bruckner
- 2 . Ariza
- 3 . Huang
- 4 . Tahiri, Gashi, Lsmajli, & Muja
- 5 . Cuijpers
- 6 . Dishion, Kavanagh, Schneiger, Nelson, & Kaufman

- 7 . Speath, Weichold, Rainer, & Wiensner
- 8 . Yang, Liu, Zeng, Yi, Ji, & Zeng
- 9 . Matsumoto, Chiba, Imamura, Kobayashi, & Wada

اشکذری، و اسدیگی، ۱۳۷۸؛ قادری دهکردی، ۱۳۷۹؛ فرمانی، معاضدیان، حسینی المدنی و بهرامی، ۱۳۹۰). کاکیا (۱۳۸۹) نیز در پژوهش خود به این نتیجه رسید که آموزش مهارت‌های اجتماعی باعث کاهش اعتیادپذیری، آمادگی به اعتیاد در نوجوانان می‌شود. تحقیقات مختلف حاکی است که آموزش مهارت‌های زندگی بر داشش حل مشکلات، مهارت خودآگاهی، خودناظارتی، مهارت مقابله و مهارت سنجش واقعیت (تورنر^۱، ۲۰۰۸)، شایستگی روانی-اجتماعی، انگیزش مدرسه و کاهش مصرف الکل مؤثر است (ونزل^۲، ۲۰۰۹). همچنین آموزش مهارت‌های زندگی برای رشد مهارت تصمیم‌گیری، مسئولیت‌پذیری، مهارت بین‌فردي، رفتار اخلاقی و مهارت اجتماعی اثربخش می‌باشد (آسترووس^۳، ۱۹۹۶). بوید (۱۹۹۱) نشان داد افرادی که مهارت‌های زندگی را آموخته بودند، در شناخت خود، کار در گروه، ارتباط و تصمیم‌گیری بهتر عمل کردند. مهارت تصمیم‌گیری اجتماعی یکی از اجزای مهارت زندگی است، آموزش این مهارت به ارتقاء سلامت روان افراد سوءمصرف کننده مواد کمک می‌کند (الیاس و کرس^۴، ۱۹۹۴). همچنین، مطالعات دیگری نیز نشان داده‌اند که آموزش مهارت زندگی و مهارت حل مسئله به کاهش نگرش نسبت به مصرف مواد، الکل و سیگار منجر می‌شود (بوتوبن و گریفین، ۲۰۰۵؛ زولینگر، ۲۰۰۳؛ کانر و آبرام^۵، ۲۰۰۱؛ موت و هورین^۶، ۲۰۰۶؛ ماریلین^۷، ۲۰۰۵؛ واتسون، گوردون، استرماک، کالوگراکوس، و استکلی^۸، ۲۰۰۳).

در سند جامع پیشگیری از اعتیاد (۱۳۹۰) برنامه‌ها و وظایف سازمان‌های مرتبط با امر پیشگیری از اعتیاد به وضوح مشخص شده است. یکی از سازمان‌های مؤثر در این زمینه سازمان بهزیستی کشور می‌باشد. سازمان بهزیستی به عنوان یک بازوی توانمند و یاری‌دهنده در جهت پیشگیری از اعتیاد و همچنین در جهت وصول به اهداف سند جامع پیشگیری از اعتیاد (۱۳۹۰) قلمداد می‌شود که از طریق برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌های آموزشی مختلف در صدد جلوگیری و پیشگیری از اعتیاد به مواد مخدر بر می‌آید. سازمان

1. Turner
2. Wenzel
3. Astroth
4. Elias, & Kress
5. Connor, & Abram

6. Mott, & Haurin
7. Marilyn
8. Watson, Gordon, Stermac, Kalogerakos, Steckley

بهزیستی به عنوان یکی از متولیان اصلی برنامه آموزش پیشگیری از اعتیاد، اقداماتی از طریق اصلاح در برنامه‌های مراکز بازپروری معتمدان و از آن مهمتر تدوین اولین برنامه ملی پیشگیری، درمان و بازپروری سوءصرف مواد را به عمل آورده است که می‌توانند نقش عمدتی را در این امر ایفا نمایند. از نوآوری‌های سازمان بهزیستی در زمینه پیشگیری می‌توان به طراحی و اجرای برنامه‌های اجتماع محور اشاره کرد. در این برنامه‌ها سه حوزه اصلی محله‌های شهری و روستایی، مراکز آموزشی و محیط‌های کار به عنوان اجتماعات کوچک طبقه‌بندی و با دیدگاه ارتقای سلامت و کنترل عوامل خطر و تقویت عوامل محافظه، از طریق مشارکت ذی‌نفعان در تمامی مراحل برنامه به اجرا درمی‌آید.

سازمان بهزیستی در این برنامه‌های آموزشی از محتوا و بسته‌های مختلف استفاده می‌نماید که از مهمترین آن‌ها می‌توان به بسته آموزشی پیشگیری از سوءصرف مواد، مهارت‌های زندگی (۱) و مهارت‌های زندگی (۲) اشاره نمود. پژوهش‌های انجام گرفته در زمینه‌ی آموزش پیشگیری از گرایش به مواد حاکی از آن است که مداخلات آموزشی در پیشگیری از مصرف مواد مؤثرند. با این حال درباره اثربخشی و ارزش رویکردهای گوناگون آموزش، مناقشه‌ی چشمگیری وجود دارد. از این رو شناخت و ارزیابی این رویکردها و نقاط قوت و ضعف آن‌ها کمک خواهد کرد تا در انتخاب رویکردهای آموزشی به عنوان محور برنامه‌های پیشگیری بیشتر توجه گردد و رویکردها و روش‌هایی انتخاب شوند که دارای بیشترین اثر می‌باشند. با توجه به اهمیت محتوای آموزشی و یادگیری این برنامه‌های آموزشی، که تأثیرپذیری جامعه هدف تا اندازه‌ی زیادی متأثر از آن‌ها می‌باشد و به لحاظ اینکه محتوای بسیاری از بسته‌های آموزشی مورد بررسی قرار نگرفته است، بنابراین، در این پژوهش بسته‌های مورد نظر به روش تحلیل محتوا مورد بررسی قرار می‌گیرند. تحلیل محتوای بسته‌های مذکور نشان دهنده کاستی‌های محتوای موجود در هر یک از برنامه‌ها خواهد بود. بنابراین با مشخص شدن کاستی‌ها، تلاش خواهد شد تا با برطرف نمودن آن‌ها گام‌های مؤثرتری در جهت پیشگیری از اعتیاد و طراحی و تدوین بسته‌های آموزشی مورد نیاز در این زمینه برداشته شود. بنابر آنچه گذشت، این

۵۰
50

۱۳۹۵
پیاپی
سال دهم، شماره ۵۰
Vol. 10, No. 39, Autumn 2016

پژوهش در راستای پاسخ به این سؤال است که محتوای بسته، و کتاب‌های آموزشی تا چه اندازه به مؤلفه‌های پیشگیری از اعتیاد توجه کرده‌اند؟

روش

جامعه، نمونه، روش نمونه‌گیری

روش تحقیق در این پژوهش توصیفی و از نوع تحلیل محتوا بود. جامعه آماری این پژوهش شامل بسته‌های آموزشی سازمان بهزیستی می‌باشد که در راستای پیشگیری از اعتیاد در دوره‌های آموزشی، مورد استفاده قرار گرفته است. با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند سه بسته آموزشی پیشگیرانه از اعتیاد شامل؛ بسته آموزشی پیشگیری از سوءصرف مواد (ویژه همسران شامل سوءصرف مواد)، آموزش مهارت‌های زندگی (۱) و آموزش مهارت‌های زندگی (۲) انتخاب شدند. روش نمونه‌گیری تمام شماری در نظر گرفته شد و واحد تحلیل نمونه‌ها صفحات (جمله، سؤال، فعالیت، تصاویر) بوده است.

در متون علمی برای تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از تحلیل محتوا، روش‌های بسیاری ارائه شده که اساس آن‌ها در صدقگیری از فراوانی مؤلفه‌های است. این روش‌ها مشکلات ریاضیاتی خاص خود را دارند که از اعتبار نتایج آن‌ها می‌کاهد. یکی از روش‌هایی که مشکلات مورد اشاره را در تحلیل محتوا ندارد روش آنتروپی شانون^۱ است که مبتنی بر نظریه سیستم‌های (ایزدی، صالحی عمران، فتحی و اجارگاه، عابدی‌نی بلترک، ۱۳۸۹). لذا در این پژوهش از روش آنتروپی شانون استفاده شده است بر اساس این روش محتوای بسته‌های آموزشی پیشگیری از اعتیاد سازمان بهزیستی براساس شش مؤلفه و ۴۵ شاخص طبقه‌بندی شد. ابتدا محتوا بر حسب مؤلفه‌ها و شاخص‌ها در قالب فراوانی شمرده و بر اساس داده‌های جدول فراوانی مراحل زیر به ترتیب اجرا شد.

در مرحله اول، داده‌های ماتریس فراوانی‌های جدول با استفاده از فرمول (۱) بهنجار شد.

$$(i=1, \dots, n; j=1, \dots, m)$$

$$P_{ij} = \frac{f_{ij}}{\sum_{i=1}^m f_{ij}} \quad (1)$$

1 . Shanon Entropi Method

در مرحله دوم، بار اطلاعاتی هر مؤلفه با استفاده از فرمول (۲) محاسبه و در ستون‌های

$$E_j = -k \cdot \sum_{i=1}^m [P_{ij} \cdot \ln(P_{ij})] \quad (2)$$

مربوطه قرار داده شد.
(i= 1, ..., m)   k=1/Lnm

در مرحله سوم، ضریب اهمیت هر یک از مؤلفه‌ها با استفاده از بار اطلاعاتی آن‌ها و بر اساس فرمول (۳) به دست آمد. هر مؤلفه‌ای که بار اطلاعاتی بیشتری داشته باشد، از ضریب اهمیت (w_j) بیشتری برخوردار است.

$$w_j = \frac{E_j}{\sum_{j=1}^n E_j} \quad (3)$$

داده هنجارشده $p=F$; فراوانی مؤلفه F ; شاخص زام $= i$; مؤلفه $\ln(m)$
مؤلفه m ؛

در تعیین روایی مؤلفه‌ها و شاخص‌های تحلیل محتوای پژوهش و در انتخاب مؤلفه‌ها و شاخص‌های مفهوم پیشگیری از اعتیاد، از پیشینه نظری و تجربی و منابع مرتبط و قابل دسترس استفاده شد. این روش در پژوهش‌های زیادی از جمله آزادی (۱۳۹۰)، محمدی و همکاران (۱۳۸۷)، یارمحمدی واصل و همکاران (۱۳۸۹)، همتی علمدارلو و شجاعی (۱۳۸۴)، عماری و همکاران (۱۳۹۰) نیز استفاده شده است. پس از مشخص شدن اولیه مؤلفه‌ها و شاخص‌ها، جهت رواسازی محتوایی و صوری، در اختیار شش نفر از کارشناسان و مسئولان امور مرتبط با پیشگیری از اعتیاد قرار گرفت و نظرات اصلاحی آن‌ها اعمال شد و در نهایت شش مؤلفه و ۴۵ شاخص مشخص شد که عبارتند از آموزش درباره مواد (۶ شاخص)، مهارت‌های خودآگاهی و همدلی (۹ شاخص)، مهارت‌های ارتباطات مؤثر و ارتباطات بین‌فردي (۹ شاخص)، مهارت‌های مقابله با استرس و هیجان (۶ شاخص)، مهارت تصمیم‌گیری و حل مساله (۹ شاخص)، مهارت تفکر انتقادی و خلاق (۶ شاخص). برای تعیین اعتبار^۱، از سه ارزیاب خواسته شد تا قسمتی از محتوای پیشگیری از اعتیاد را بر اساس مؤلفه‌هایی که قبلًا تعریف شده بود را کدگذاری کنند. به عبارتی، ثبات طبقه‌بندی

۵۲
52

تعریف شده بود، لذا ساده‌ترین راه تعیین اعتبار کدگذارها و محاسبه ضریب اعتبار به صورت زیر است (دلاور، ۱۳۸۳).

$$CR = \frac{\text{مؤلفه‌های مورد توافق}}{\text{کل مؤلفه}}$$

از آن جا که در تحلیل محتوا ملاک منطقی برای قضاوت درباره ضریب اعتبار وجود ندارد، صاحب‌نظران ملاک ۶۰ درصد را پذیرفته‌اند (ایزدی و همکاران، ۱۳۸۹). برای محاسبه اعتبار بر اساس فرمول مذکور، مراحل زیر طی شد.

ابتدا سه بخش از بسته‌های پیشگیری از اعتیاد سازمان بهزیستی به صورت تصادفی انتخاب شدند و سپس از سه نفر از کدگذاران خواسته شد که شش مؤلفه و ۴۵ شاخص را در هر درس شمارش کنند. میزان توافق برای بسته‌های آموزشی به صورت زیر به دست آمد.
بسته آموزشی پیشگیری از اعتیاد: (بخش ساختارهای حمایتی برای پیشگیری از اعتیاد و آسیب‌های ناشی)، CR=۰/۹۱؛ کتاب مهارت‌های زندگی (۱): (بخش عناصر ارتباط)، CR=۰/۸۸؛ کتاب مهارت‌های زندگی (۲): (بخش چگونه عصبانیت خود را کنترل کنیم)، CR=۰/۷۸.

۵۳

53

یافته‌ها

در این پژوهش، بسته‌های آموزشی سازمان بهزیستی بر اساس ۶ مؤلفه پیشگیری از اعتیاد (آموزش درباره مواد، مهارت‌های خودآگاهی و همدلی، مهارت‌های ارتباطات مؤثر و ارتباطات بین‌فردى، مهارت‌های مقابله با استرس و هیجان، مهارت تصمیم‌گیری و حل مسئله، مهارت تفکر انتقادی و خلاق) تحلیل کمی شدند. برای این کار، ابتدا مجموع فراوانی‌ها بر حسب هر مؤلفه در بسته‌های آموزشی تهیه شدند. سپس، داده‌های جدول بر اساس مرحله اول روش آنتروپی به صورت داده‌های بهنجار شده درآمدند. در مرحله دوم، مقدار بار اطلاعاتی داده‌های جدول به دست آمد و سپس ضریب اهمیت اطلاعات به دست آمده محاسبه شد.

**جدول ۱: فراوانی، مجموع فراوانی، بار اطلاعاتی و ضریب اهمیت مؤلفه‌ها و
شاخص‌های نمونه تحلیل**

نوع اندیشه	شاخص	آمارهای اعتماد	بسهنه آموزشی پیشگیری											
			مهارت‌های زندگی (۱)			مهارت‌های زندگی (۲)			آزمون اعیان					
ضریب اهمیت	نحوه فراوانی	مجموع فراوانی	ضریب اهمیت	نحوه فراوانی	مجموع فراوانی	ضریب اهمیت	نحوه فراوانی	مجموع فراوانی	ضریب اهمیت	نحوه فراوانی	مجموع فراوانی	ضریب اهمیت	نحوه فراوانی	مجموع فراوانی
آموزش درباره مواد	۱. اشاره به اثرات زیان‌آور مواد	۳۶	۱۱۷	۲۲۱	۰/۵۱	۷/۲	۲	۸	۱۳	۰/۴۰	۷/۲	۲	۰/۱۰	۷/۲
	۲. نگرش منفی نسبت به مواد	۲	۹۲	۳	۰/۱۰	۷/۲	۰/۱۰	۹۲	۳	۰/۴۰	۷/۲	۰/۱۰	۷/۲	۰/۱۰
	۳. عالل گردیدن به مصرف مواد	۰/۵	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۵۰	۰/۱۰	۰/۴۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۴. آشنایی با انواع مواد	۰/۵	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۵۰	۰/۱۰	۰/۴۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۵. پدیده اعیان	۰/۱	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۶. مرحله اعیان	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۷. صبر و تحمل	۰/۱	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۸. حمایت عاطفی از طرف دوستان	۰/۱	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۹. آگاهی نسبت به حالات هیجانی	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۰. خود هنگام احساس ناراحتی و غم	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
بود آگاهی و درجه‌بندی	۱۱. درک حالات هیجانی خود	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۲. همدلی از طرف دوستان	۰/۴۰	۰/۴۰	۰/۴۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۳. حفظ آرامش در شرایط حساس	۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۴. آگاهی از نقاط ضعف و قوت خود	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۵. غلبه بر شرایط سخت	۰/۴۵	۰/۴۵	۰/۴۵	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۶. اعتماد بر توانایی خود برای حل مشکلات سخت و جدید	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۷. راحت صحبت کردن در جمع ارتباط آسان با دیگران و ارائه آن	۰/۱	۰/۱	۰/۱	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۱۸. شرکت در فعالیت‌های اجتماعی	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
ارتباطات موثر و بنیان‌گذاری	۱۹. پیشقدم شدن در برقراری رابطه با غریبه‌ها	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۴۴	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۰. دیدگران اتفاق می‌افتد	۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۱. داشتن رفتار طبیعی در حضور افراد جدید	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۲. راهبردهای غلبه بر عصباتی بی‌دلیل	۰/۷	۰/۷	۰/۷	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۳. عدم استفاده از داروهای آرام بخش هنگام تنش و استرس	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۴. عدم صدمه به اشیاء و اطراف این هنگام عصبانیت	۰/۷	۰/۷	۰/۷	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۵. با استرس و میزان	۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۶. ارتباطات موثر و بنیان‌گذاری	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۷. پیشگیری از ابتلاء	۰/۷	۰/۷	۰/۷	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰
	۲۸. ایجاد اعتماد	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰	۰/۱۰

ردیفها	شناخت	بسته آموزشی پیشگیری از اختیاد										مجموع				
		مهارت‌های زندگی (۱)					مهارت‌های زندگی (۲)									
		فرمودن	پذیرش	اعطا	تلقی	نمودن	فرمودن	پذیرش	اعطا	تلقی	نمودن	فرمودن	پذیرش	اعطا	تلقی	نمودن
۴۰	۴. واکنش بیش از حد نشان دادن در مقابل مشکلات کوچک	۱														
	۵. غلبه بر فشارها بدون عصبانی شدن	۱۳														
	۶. کنترل اضطراب به راحتی	۲۷														
	۷. تضمیم گیری درباره موضوعات مهم	۳														
	۸. حمایت دوستان در حل مشکلات خود و تضمیم گیری و نظر خواهی	۴۱														
	۹. در نظر گرفتن جواب و عاقب قبل از اتخاذ هر تصمیمی	۲۱														
	۱۰. انجام کارهای شخصی در شرایط دشوار بدون کمک خواستن از دیگران	۱														
	۱۱. ندانشن اهمال در تضمیم گیری ها	۳														
	۱۲. عبررسی و مقایسه نقطه نظرهای مختلف در هنگام تضمیم گیری	۹														
	۱۳. مقصوم بودن در انجام کارها	۱														
	۱۴. تضمیم گیری خود فرد به جای دیگران	.														
	۱۵. عدم احساس درمانگی در برخورد با مشکلات	۱۱														
	۱۶. توانایی انجام امتحان و مقایسه شیوه های جدید انجام کارها	۱														
	۱۷. بـه کار گیری ایده ها و روش های خود در انجام کارها	.														
	۱۸. لذت بخش بودن تفکر در باره هی مسائل پیچیده	.														
	۱۹. توانایی تغییر، بهبود و پیشرفت اغلب کارها	۵														
	۲۰. بررسی منطقی و با معنی روشهای موجود کارها	۱۰														
	۲۱. لذت بردن از کارها و طرح هایی که به فرد اجازه می دهد ارهاهی جدید انجام کارها را امتحان کند	۱														
۵۵		۳۳۸														
۵۵		۳۴۲														
		۱۰۸۱														

همان گونه که جدول ۱ مشاهده می شود، بیشترین مقدار ضریب اهمیت به ترتیب مربوط به مؤلفه‌ی خودآگاهی و همدلی، تضمیم گیری و حل مسأله، ارتباط مؤثر و بین فردی، و آموزش درباره مواد و کم ترین مقدار به ترتیب مربوط به مؤلفه مقابله با استرس و هیجان و

تفکر خلاق و انتقادی می‌باشد. بسته‌ی آموزشی پیشگیری از اعتیاد بیشترین و کتاب مهارت‌های زندگی (۱) و مهارت‌های زندگی (۲) به ترتیب کمترین توجه را به مؤلفه‌های پیشگیری از اعتیاد داشته‌اند. در ارتباط با مؤلفه‌های آموزش درباره مواد، خودآگاهی و همدلی و مقابله با استرس و هیجان بیشترین و کمترین میزان توجه و فراوانی به ترتیب در بسته آموزشی پیشگیری از اعتیاد و کتاب مهارت‌های زندگی (۱) است. در ارتباط با مؤلفه‌های ارتباط مؤثر و بین‌فردي و تصمیم‌گیری و حل مسأله بیشترین و کمترین میزان توجه و فراوانی به ترتیب در کتاب مهارت‌های زندگی (۱) و مهارت‌های زندگی (۲) می‌باشد. همچنین در ارتباط با مؤلفه تفکر خلاق و انتقادی بیشترین و کمترین میزان توجه به ترتیب در کتاب مهارت‌های زندگی (۲) و مهارت‌های زندگی (۱) می‌باشد. در مجموع، یافته‌های تحلیل نشان می‌دهند که میزان توجه به هریک از مؤلفه‌های آموزش پیشگیری از اعتیاد در بسته‌های آموزشی سازمان بهزیستی متفاوت است؛ به طور کلی، می‌توان نتیجه گرفت که در محتوای بسته‌های آموزشی سازمان بهزیستی به برخی از مؤلفه‌های پیشگیری از اعتیاد کمتر و یا اصلاً توجهی نشده است.

۵۶

۵۶

بحث و نتیجه‌گیری

در تحلیل محتوای بسته‌های آموزشی سازمان بهزیستی، از مجموع ۳۵۳ صفحه درباره مفاهیم آموزش پیشگیری از اعتیاد، ۱۷۶۱ مورد فراوانی مشاهده شد که در شش مفهوم کلی آموزش درباره مواد، مهارت خودآگاهی و همدلی، مهارت تصمیم‌گیری و حل مسأله، مهارت ارتباطات مؤثر و ارتباط بین‌فردي، مهارت مقابله با استرس و هیجان، مهارت تفکر انتقادی و خلاق توزیع شده‌اند.

سال دهم، شماره ۹، پیاپی ۳۹، Vol. 10, No. 39, Autumn 2016

یافته‌های این پژوهش در برخی از قسمت‌ها با نتایج تحقیقات آرایزا (۲۰۱۳)، هوانگ (۲۰۱۲)، تورنر (۲۰۰۸)، بوید (۱۹۹۱) همسو می‌باشد که در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که آموزش‌های مهارت‌های زندگی موجب بهبود مهارت خودآگاهی و همدلی افراد گردیده است که می‌تواند بر رفتارهای پیشگیری کننده از سوءصرف مواد مؤثر باشد و با نتایج تحقیقات کوپلوویچ و همکاران (۲۰۰۶)، هربرت و همکاران (۲۰۰۵)، دیشیون و همکاران (۲۰۰۲)، آسترووس (۱۹۹۶)، بوید (۱۹۹۱)، ثمری و لعلی فاز (۱۳۸۴)، ناهمسو

می باشد که در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که آموزش‌های مهارت‌های زندگی موجب بهبود مهارت‌های ارتباطی و پذیرش اجتماعی افراد گردیده است که می‌تواند بر رفتارهای پیشگیری‌کننده از سوءصرف مواد مؤثر باشد.

مؤلفه مقابله با استرس و هیجان جزء مؤلفه‌های تأثیرگذار در امر آموزش و پیشگیری است. وجود استرس در محیط زندگی امری اجتناب‌ناپذیر و برای رشد روانی ضروری است اما آن‌چه ممکن است منجر به بروز بیماری شود ناتوانی در مقابله با درجات شدید استرس می‌باشد که به صورت واکنش‌های فیزیولوژیک و روانی ظاهر می‌شود (آزادی، ۱۳۸۹).

این نوع برخورد افراد در مقابله با استرس است که افراد را مستعد در برابر اعتیاد و روی آوردن به مواد می‌کند. براساس مبانی تجربی، این بخش از نتایج تحقیق با نتایج پژوهش‌تات و همکاران (۲۰۰۸)، ناهمسو است که در این تحقیقات نشان داده شده است تنش‌های زندگی و نوع برخورد و حفظ آرامش و داشتن خودکارآمدی به عنوان پیش‌بینی کننده زمان مصرف دوباره مواد می‌باشد که بر اساس نتایج تحقیق در محتوای کتاب مهارت‌های زندگی (۱) مورد بی‌توجهی قرار گرفته است.

براساس مبانی نظری اگر انسان از خطرات سوءصرف مواد مخدر آگاه شود، نسبت به آن تغییر نگرش پیدا می‌کند، و در نهایت تغییر رفتار پیدا کرده و از آن اجتناب می‌کند (محمدی، ۱۳۸۹). بنابراین آموزش مواد از مؤلفه‌های تأثیرگذار در امر پیشگیری می‌باشد. در حالی که طبق نتایج به دست آمده در محتوای مهارت‌های زندگی (۲) بعد از تفکر خلاق و انتقادی به مؤلفه‌ی آموزش مواد توجه کافی نشده است و این بخش از تحقیق با نتایج پژوهش‌های بروکنر و همکاران (۲۰۱۴)، تاهیری (۲۰۱۲)، ماتسو موتو (۲۰۱۱)، کویچ پرس (۲۰۰۲)، فرمانی و همکاران (۱۳۹۰)، طارمیان و همکاران (۱۳۷۸)، قادری دهکردی (۱۳۷۹)، یونسی و محمدی (۱۳۸۵)، ناهمسو می‌باشد که در نتایج خود اشاره کردند که آنچه در دیبرستان در خصوص پیشگیری از اعتیاد صورت می‌گیرد اطلاع‌رسانی از عاقب مواد و آموزش درباره مواد می‌باشد. آموزش مهارت تصمیم‌گیری و حل مسئله در کاهش نگرش مثبت افراد نسبت به مواد مخدر مؤثر می‌باشد. براساس مبانی تجربی، این بخش از نتایج تحقیق با نتایج تحقیق تورنر (۲۰۰۸)، واتسون و همکاران (۲۰۰۶)، موت و

هورین (۲۰۰۶)، بوتوین (۲۰۰۵)، مایلین (۲۰۰۳)، زولینگر (۲۰۰۵)، بوتوین (۲۰۰۲)، کانر و آبرام (۲۰۰۱)، آستروس (۱۹۹۶)، الیاس و کرس (۱۹۹۴)، بوید (۱۹۹۱)، بهرامی و همکاران (۱۳۹۱)، همسو می‌باشند که به نوعی تحقیقات قبلی نشان داده‌اند که مؤلفه‌ی مهارت تصمیم‌گیری و حل مساله از جمله مؤلفه‌های مؤثر در امر پیشگیری می‌باشد و یادگیری و آموزش هرچه بیشتر آن، به افراد کمک می‌کند تا در مواجه با مسائل و مشکلات بهترین تصمیم و راه حل ممکن را برگزینند.

بطور کلی نتایج حاکی از آن است که به برخی مؤلفه‌های آموزش پیشگیری از اعتیاد یا کم توجه شده یا اصلاً توجه نشده است، لذا توصیه می‌شود با توجه کردن به این مؤلفه‌ها، و لحاظ کردن آن‌ها در بسته‌های آموزشی به مؤثر بودن آن‌ها و بهبود دوره‌های آموزشی کمک شایانی شود. به محققانی که علاقمندند در زمینه آموزش پیشگیری از اعتیاد تحقیق کنند، توصیه می‌شود به هریک از عناصر تشکیل‌دهنده آموزش پیشگیری از اعتیاد به عنوان تحقیقی مجزا و مستقل پردازند. از آنجاکه کارشناسان و مستولان سازمان بهزیستی عوامل اصلی و مؤثر بر فرآیند آموزش به شمار می‌آیند، پیشنهاد می‌شود در زمینه ضرورت آشنایی و آموزش آن‌ها با روش‌ها و مبانی آموزش پیشگیری از اعتیاد پژوهش‌های دیگری انجام دهنده و همچنین تناسب پراکندگی مؤلفه‌های مربوط به آموزش پیشگیری از اعتیاد در قسمت‌های گوناگون متن و سؤالات بسته‌های آموزشی پیشگیری از اعتیاد رعایت شود و بیشتر از تصاویر و به خصوص تصاویر جدید و جذاب‌تر استفاده شود. با توجه به اینکه پژوهش حاضر صرفاً به آموزش‌های غیررسمی پیشگیری از اعتیاد پرداخته لذا تعمیم نتایج به آموزش‌های دیگر با محدودیت مواجه است. توصیه می‌شود تحقیقات مشابهی در مورد بسته‌های آموزشی موجود در سازمان‌های دیگر از جمله وزارت آموزش و پرورش، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی) توسط پژوهشگران آنی انجام شود.

منابع

امینی، ناصر؛ رستمی، شیوا؛ خدابنده‌لو، سمانه (۱۳۹۰). تأثیر الگوی تلفیقی پیشگیری از اعتیاد در تغییر آگاهی و نگرش جوانان نسبت به اعتیاد و مواد مخدر. مجموعه مقالات منتخب ۳۰ کنگره استانی

پیشگیری اولیه از اعتیاد، ۱۵۰-۳. تهران: اداره کل فرهنگی و پیشگیری ستاد مبارزه با مواد مخدر با همکاری مرکز مشاوره دانشگاه تهران.

ایزدی، صمد؛ صالحی عمران، ابراهیم؛ فتحی واجارگاه، کورش؛ و عابدینی بلترک، میمنت (۱۳۸۹). تجزیه و تحلیل محتوای کتاب‌های درسی دوره ابتدایی براساس مؤلفه‌های آموزشی سلامت. *فصلنامه نوآوری-های آموزشی*، ۹(۳۳)، ۶۲-۱۳۹.

آزادی، شهدخت (۱۳۹۰). تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی در پیشگیری از اعتیاد در محیط‌های آموزشی. *مجموعه مقالات منتخب کنگره استانی پیشگیری اولیه از اعتیاد*، ۳-۶۹۱. تهران: اداره کل فرهنگی و پیشگیری ستاد مبارزه با مواد مخدر با همکاری مرکز مشاوره دانشگاه تهران.

رسمی، شیوا؛ براتی‌سده، فریده؛ و خدابنده‌لو، سمانه (۱۳۹۰). *الگوهای پیشگیری از سوءصرف مواد و عوامل خطر مرتبه*. *مجموعه مقالات منتخب کنگره استانی پیشگیری اولیه از اعتیاد*، ۳-۶۹۲. تهران: اداره کل فرهنگی و پیشگیری ستاد مبارزه با مواد مخدر با همکاری مرکز مشاوره دانشگاه تهران. طارمیان، فرهاد؛ و مهریار، امیرهوشنگ (۱۳۸۶). اثربخشی برنامه آموزش مهارت‌های زندگی به منظور پیشگیری از مصرف مواد مخدر در دانش‌آموزان دوره راهنمایی. *مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان*، ۱۶(۶۵)، ۳۸-۲۹.

عماری، حسن؛ پاشا شریفی، حسن؛ هاشمیان، کیانوش؛ و میرزمانی، محمود (۱۳۹۰). بررسی تأثیر برنامه پیشگیری از اعتیاد «شادی» بر رفتارهای پر خطر (اختلال سلوک و اختلال رفتار مقابله‌ای) نوجوانان در معرض خطر مصرف مواد مخدر. *فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی*، ۷(۲۶)، ۸۱-۶۱.

فرمانی، فرامرز؛ معاضدیان، آمنه؛ حسینی المدنی، سید علی؛ و بهرامی، هادی (۱۳۹۰). اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی در ترک سوءصرف مواد و عدم گرایش مجدد به آن در زندانیان مرد ندامتگاه کرج. سومین کنگره سراسری پژوهش‌های روان‌شناسی بالینی. تهران.

قادری دهکردی، صغیری (۱۳۷۹). بررسی تأثیر یک طرح آموزشی پیشگیری از اعتیاد بر روی تگریش آگاهی نوجوانان مقطع راهنمایی شهر کرد، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان.

قریانی، بیژن؛ و فاتحی‌زاده، مریم (۱۳۸۳). اثربخشی تغییر نگرش، آموزش ابراز وجود و ایمن‌سازی در مقابل استرس در کاهش گرایش به مواد مخدر در دانش‌آموزان. *فصلنامه دانش و پژوهش در روان‌شناسی*، ۷(۲۵)، ۵۲-۱۳۱.

کاکیا، لیدا (۱۳۸۹). اثربخشی آموزش مهارت‌های اجتماعی بر کاهش اعتیادپذیری در دانش‌آموزان دختر مقطع پیش‌دانشگاهی شهر تهران. *فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی لرستان*، ۱۲، ۶-۳۱.

محبوبی منش، حسین (۱۳۸۲). اعتیاد مردان تهدیدی علیه زن و خانواده، مجله مطالعات راهبردی زنان، ۶۰-۶۷، ۲۲(۶).

محمدی، منوچهر؛ شقاقی، فرهاد؛ و زارع، حسین (۱۳۸۹). نقش آموزش مهارت‌های زندگی بر داشت و نگرش نسبت به مواد مخدر و عزت نفس داشن آموزان. پیک نور، ۲۹، ۸۳-۶۶.

همتی علمدارلو، قربان؛ و شجاعی، ستاره (۱۳۸۴). تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش اختلال سلوک داشن آموزان دوره راهنمایی مدرسه امام سجاد (ع). تازه‌ها و پژوهش‌های مشاوره، ۱۶(۱)، ۹۱-۷۳.

یارمحمدی واصل، مسیب؛ نارنجی‌ها، هومان؛ و رفیعی، حسن (۱۳۸۹). ساخت و اعتباریابی آزمون مهارت‌های زندگی در افراد وابسته به مواد. *فصلنامه رفاه اجتماعی*، ۱۰(۳۹)، ۷۶-۱۵۱.

یاری، سعید (۱۳۹۰). نقش محیط کار در پیشگیری از اعتیاد کارگران. *مجموعه مقالات منتخب کنگره استانی پیشگیری اولیه از اعتیاد*، ۵-۱۳۱. تهران: اداره کل فرهنگی پیشگیری ستاد مبارزه با مواد مخدر با همکاری مرکز مشاوره دانشگاه تهران.

یونسی، سید جلال؛ و محمدی، محمدرضا (۱۳۸۵). استفاده از رویکرد نشر اطلاعات در برنامه‌های پیشگیری از اعتیاد در برنامه‌های پیشگیری از اعتیاد در میان نوجوانان. *دانشور رفتار*، ۱۶(۱)، ۱۰-۱.

Ariza, C.; Pereza, A.; Sanchez, F.; Diegueza, M.; Espelta, A.; Pasarin, L.; Suelves, J.; Torref, R.; & Nebota, M. (2013). Evaluation of the effectiveness of a school-based cannabis prevention program. *Journal of Drug and Alcohol Dependence*, 132, 257-64.

Astroth, K. (1996). Leadership in non-formal youth groups: Dose style affect youth outcomes? *Journal of Extension*, 34, Available at: <http://www.Joe.Org/joe/1996december/rb2.html>.

Botvin, G.J.; Griffin, K.W. (2004). Life skills training empirical findings and future direction. *Journal of Primary Prevention*, 25, 1234-46.

Botvin, G.J.; & Griffin, K.W. (2005). *School-based program in lowinson substance abuse: A comprehensive textbook*. 4th edition. Philadelphia: Lippincott William & Wilkins.

Botvin, G.J.; Griffin, K.W., & Williams, M. (2001). Drug abuse prevention among minority Adolescents: Post test and one-year follow up of school-based preventive intervention. *Prevention Science*, 2(1), 1-13.

Boyd, B.L. (1991). *Analysis of 4-H participation and leadership life skill development in Texas 4-H club members*. Unpublished doctoral dissertation. College Station, TX: Texas A & M University.

Bruckner, T.; Domina, T.; Jin Kyung, H.; Gerlinger, J.; Carpenter, C.; Wakefield, S. (2014). State-Level education standards for substance use prevention Programs in schools: A systematic content analysis. *Journal of Adolescent Health*, 54, 467-73.

Carroll, K. (2000). Relapse prevention strategie for treatment of cocaine abuse. *Archives of General Psychotherapy*. Online: aviliable at: URL: <http://WWW.Athealth.Com>.

- Conner, M.; & Abraham, C. (2001). Theory of planned behavior: Toward a More complete model of the antecedents of intentions and behavior. *Personality and Social Psychologh Bulletin*, 27, 1547-61.
- Cuijpers, P. (2002). Effective ingredients of school-based drug prevention program. *A Systematic Review*, 27, 1009-23.
- Dishion, T.; Kavanagh, K.; Schneiger, A.K.J.; Nelson, S.; & Kaufman, N. (2002). Preventing early adolescent substance use: A family centered strategy for the public middle school. *Prevention Science*, 3(3), 191-202.
- Elias, M.J.; Kress, J.S. (1994). Social decision-making and life skills development: a critical thinking approach to health promotion in the middle school. Dept of Psychology, Rutgers University, New Brunswick. *Journal of School Health*, 64(2), 62-6.
- Huang, C.; Chien, L.; Cheng, C.; Guo, J.; & Ches, C. (2012). Integrating life skills into a theory-based drug-use prevention program: effectiveness among junior high students in Taiwan. *Journal of School Health*, 82(7), 328-35, DOI: 10.1111/j.1746-1561.2012.00706.x.
- Herbert, J.D.; Gaudiano, B.A.; Rheingold, A.A.; Myers, V.H.; Dalrymple, K.; & Nolan, E.M. (2005). Social skills training augment: The effectiveness of cognitive behavioral group therapy for social anxiety disorder. *Behavior Therapy*, 36, 125-38.
- Kopelowice, A.; Liberman, R.; & Zarate, R. (2006). Recent advances in social skills training for schizophrenia. *Schizophrenia Bulletin*, 32, 456-68.
- Ma Kay, J.R. (2007). Lessons learned from psychotherapy research. *Alcholism: Clinical & Experimental Research*, 83, 48-54.
- Marilyn, A.J. (2005). School programming for the prevention of addiction. *School counsler*, 39(3), 202-10.
- Matsumoto, T.; Chiba, Y.; Imamura, F.; Kobayashi, O.; Wada, K. (2011). Possible effectiveness of intervention using a self-teaching workbook in adolescent drug abusers detained in a juvenile classification home. *Journal of Psychiatry and Clinical Neurosciences*, 65(6), 576-83, DOI: 10.1111/j.1440-1819.2011.02267.x.
- Mclellan A.T.; Chalk M.; Bartlett J. (2007). Outcomes, performance, and quality- What's the difference? *Journal Substance Abuse Treatment*, 32, 331-40.
- Speath, M.; Weichold, K.; Rainer, k.S.; & Wienser, M. (2010). Examining the differential effectiveness of a life skills program on alcohol use tranjectories in early adolescence. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 78, 334-48.
- Tahiri, Z.; Gashi, M.; Lsmajli, R.; Muja, G. (2012). P-602 - The attitudes of students of high schools in Gjilan related to drug abuse. *Journal of European Psychiatry*, 27(1), 1-10, DOI: 10.1016/S0924-9338(12)74769-7.
- Turner, N.E.; Macdonald, J.; Somerset, M. (2008). Life skills, mathematical reasoning and critical thinking: a curriculum for the prevention of problem gambling. Center for Addiction and Mental Health. *Journal of Gambling Studies*, 24, 367-80.
- Watson, B.; Gordon, L.; Stermac, L.; Kalogerakos, F.; Steckley, P. (2003). Comparing the effectiveness of process experiential with cognitive-behavioeal psychology in the treatment of depression. *Journal of Consulting and Clinical psychology*, 71(4), 773-81.

- Yang, Q.; Liu, Y.Y.; Zeng, Y.F.; Yi, W.C.; Ji, W.; Zeng, Z.W. (2008). Evaluation of effectiveness of integrated hntervention program in improving drug addicts psycholpgical health. *Biomedical and Enviroonmental Sciences*, 21(1), 75-84.
- Zollinger, T. (2003). Impact of the life skills training curriculum on middle school students tobacco use in Marion County, Indianan, 1997-2000. *Journal of School Health*. 73, 338-46, DOI: 10.1111/j.1746-1561.2003.tb04190.x.

۶۲
62